

KOZMÁROMI ÚJSÁG

Emléktábla-avatás
Izsán és Martoson

„BEINDULTAK

A POZITÍV FOLYAMATOK!”

INTERJÚ DR. MOLNÁR ATTILA POLGÁRMESTERREL

TARTALOM

VISSZATEKINTŐ

„BEINDULTAK A POZITÍV FOLYAMATOK”
INTERJÚ DR. MOLNÁR ATTILA
POLGÁRMESTERREL

3

A SOHA FEL NEM ADÁS JELKÉPE

6

NYISSUNK FELÉJÜK!

A LEGFONTOSABB A JÓKEDV

7

ÉLŐLÁNCCAL ÜNNEPELTÜK A HIDAT
NEM ÍRÓASZTAL MÖGÜL ORVOSOLNAK

8

„A LEGJOBB DALLAMOKAT A LEGÖREGEBB
HEGEDÜK JÁTSSZÁK”

9

EMLÉKTÁBLÁT AVATTAK IZSÁN ÉS MARTOSON

10

A VÁR MEGADÁSÁNAK EMLÉKNAPJA

11

„SOKSZOR FÁJT, HOGY HALLGATNOM KELL”

INTERJÚ SZABÓNÉ DR. MÜHLENKAMPF ERIKÁVAL,
A JÓKAI MÓR GIMNÁZIUM IGAZGATÓNŐJÉVEL

12

1956-OS ESEMÉNYEK KOMÁROMBAN

15

KULTÚRA

BÓDY IRÉN HAGYATÉKA
ÉRTÉKET KÉPVISEL A DÉLIBÁB SZÍNHÁZ
SOSEM VOLT ÜRES A PÓDIUM...

16

A TÚZ JÓ SZOLGA, DE ROSSZ ÚR
MESTERSÉGEK DICSÉRETE
SZÓLÓ SZÓLÓ, MOSOLYGÓS ALMA

17

SPORT

RENDAHAGYÓ NAP A LIGETBEN
A MAGYAR DIÁKSPORT NAPJA A PETŐFIBEN

19

ISMÉT EGY ÚJ VILÁGBAJNOKOT AVATTUNK
SIDI ÖSSZETETTEN SIMÁN GYŐZÖTT

20

ONTJÁK A GÓLOKAT AZ ÖREGFIŰK!
ÉJSZAKA SEM ÁLLTAK LE A FUTÓK

21

A VÁROS

MESÉLŐ KÉPESLAPOK: AZ ERZSÉBET HÍD

22

GASZTRÓ

SÜTŐTŐK LEVES
VÖRÖSBOROS, KAKUKKFÜVES GOMBAPÖRKÖLT

23

Tisztelt Komáromiak!

A NAGYÉRDEKLŐDÉSRE VALÓ TEKINTETTEL...

Komárom Város Önkormányzata

újra **ingyenes parlamenti látogatásokat** szervez.Jelentkezni a **titkarsag@komarom.hu** e-mail
címen, vagy a **34-541-301**-es telefonszámon lehet.A jelentkezésnél kérjük, adja meg nevét, címét és telefonszámát.
A látogatások időpontját a jelentkezők számától függően változó
dátummal, szombatnapokon tervezi az önkormányzat.A KÖZTERÜLET-FELÜGYELET
INGYENES ZÖLD SZÁMA

06-80-102-653

TISZTELT KOMÁROMIAK!

**MEGDÖBBENTŐ TRAGÉDIA HÍRE SOKKOLTA VÁROSUNK LAKÓIT AUGUSZTUS
6-ÁN, AMIKOR TELEPÜLÉSÜNK KÖZTISZTELETBEN ÁLLÓ FIATAL CSALÁDJÁ-
NAK KÉT TAGJA VESZTETTE ÉLETÉT EGY TRAGIKUS KÖZÚTI BALESETBEN.**

AZ ÉDESAPA ÉS 13 ÉVES KISLÁNYA A HELYSZÍNEREN MEGHALT.

**A NAGYOBBIK LÁNY KEVÉSBÉ SÚLYOS SÉRÜLÉSEKKEL KERÜLT KI A BALESET-
BŐL, MÍG AZ ÉDESANYA ÁLLAPOTÁT AZÓTA SIKERÜLT STABILIZÁLNI.**

**MINDAZOK, AKIK A CSALÁD GYÓGYULÁSÁT ÉS REHABILITÁCIÓ-
JÁT ANYAGILAG IS TÁMOGATNI SZERETNÉK ÉS TUDJÁK, A KÖVET-
KEZŐ SZÁMLASZÁMON TEHETIK MEG FELAJÁNLÁSAIKAT.**

OTP SZÁMLA: 11773401-00912688

A SZÁMLATULAJDONOS NEVE: ÁGOSTON GÉZÁNÉ

AZ ADOMÁNYOKAT A NAPSUGÁR ÓVODÁBAN IS GYŰJTIK.

IMPRESSZUM

Kiadja a Komáromi Városi Televízió Szolgáltató Nonprofit Kft. Felelős vezető: az ügyvezető. A kiadó és a szerkesztőség postacíme: 2900 Komárom,
Szabadság tér 1. Telefon: 34/341-941 E-mail: komaromtv@novonet.hu Kéziratokat nem őrzzük meg és nem küldünk vissza. Nyomdai kivitelezés: KOMPRESS Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: az ügyvezető igazgató. ISSN: 1215-1432

„Beindultak a pozitív folyamatok!”

Az elmúlt hónapokban több strukturális átalakítás is zajlott a városban. Pletykák, találgatások próbálták elfedni a valóságot. Dr. Molnár Attila polgármester most a tényekről beszél.

■ dr. Molnár Attila polgármester:
„A jövőben a lehető legtöbb időt szeretném a komáromiak körében tölteni.”

„A jövőben a lehető legtöbb időt szeretném a komáromiak körében tölteni.”

Polgármester Úr, mielőtt a komolyabb témákba belevágnánk, kérem, beszéljünk egy kicsit arról, hogyan telt a nyár? Sikerült pihennie, feltöltődnie?

Ha egy szóval akarnám megválaszolni, azt mondanám: gyorsan. Őszintén szólva a családomnak is és jómagamnak is szüksége volt a feltöltődésre. Sajnos év közben nagyon kevés időt tudunk együtt tölteni. Óriási a tempó. Ezért persze mind a feleségem, mind pedig a kisfiam hiányol a mindennapokban. Hozzáteszem, azt a hivatást, amit végzek, csak úgy lehet csinálni, ha az ember mögött ott a biztos háttér, a család. Ezért aztán köszönettel tartozok nekik. Nyáron végre jutott idő egy kis idő a pihenésre, így most újult erővel vethetem bele magamat a munkába.

E kellemes bevezetés után arra kérem, beszéljünk a helyi kérdéses ügyekről. Az elmúlt hónapokban rengeteg szóbeszédet lehetett hallani a Selye János Kórházzal kapcsolatban. Tegyük tisztába a dolgokat! Továbbá az ipari parki leépítések kapcsán adja magát egy másik érzékeny kérdés: mi a helyzet a térség álláskeresési mutatóinak alakulásával?

Köszönöm ezeket a kérdéseket. Aki ismer, az tudja, olyan ember vagyok, aki felelősséggel képes gondolkodni, nem hátrál ki, nem táncol el a problémák elől. Valóban a kórház

ügyét többször, több fronton is fel kívánták használni politikai hisztériakeltésre. A legképtelenebb pletykák keringtek a városban. Most azonban már nyugodt szívvel és bizton állíthatom, biztatóak a jelek a kórház funkcióváltása kapcsán. Azt mindenki beláthatja, hogy a kormány által öröklött hazai egészségügyi rendszer, úgy, ahogy volt, finanszírozhatatlanná vált. Ezért volt szükség erre az országos funkcióváltási programra. Mi itt Komáromban három lehetőség közül választhattunk. Vagy úgy hagyunk mindent, ahogy volt, és akkor ma nincs miről beszélnünk, a kórházat kellő finanszírozás hiányában bezártuk volna, az épületre lakat került volna, az ott szolgálatot teljesítő kiváló orvosok, nővérek és további egészségügyi dolgozók pedig kénytelenek lettek volna máshol, esetleg külföldön állást keresni. Ez vállalhatatlan. A másik lehetőség, amit az országos egészségügyi szakma szeretett volna, hogy a komáromi kórház elfekvővé alakuljon át. Ebben az esetben mindenféle aktív ellátás megszűnt volna. Ezt sem kívántuk vállalni. A harmadik lehetőség pedig az volt, hogy mi állunk a funkcióváltás élére, és elősegítjük, hogy mielőbb átalakuljon a struktúra. Ezáltal finanszírozhatóvá válik és megmarad a kórházunk. Mondanom sem kell, hogy ezt az utat választottuk, és az élet egyre inkább döntésünk helyességét és jogosságát igazolja. Magát az átalakítást hosszadalmas vita előzte meg, de erről már többször beszéltem. Egyetlen célunk volt, hogy a komáromiak jobb és biztonságosabb

ellátást kapjanak. Ennek eredményét ez év végére szerintem mindenki tapasztalni fogja. Mindenképpen pozitívum, hogy a struktúraváltás miatt senkinek nem kellett távoznia az állásából. Igazgató úrtól azt a tájékoztatást kaptam, hogy a reumatológia és a krónikus belgyógyászat, illetve az egynapos sebészet telt házzal működik. A járóbeteg-ellátás rendszerének kidolgozása folyamatban van. Egy-két hónapon belül állandó, szinte egész napos szakellátás lesz Komáromban. Összességében tehát egy olyan rendszer áll fel, amely biztonságosabb és finanszírozhatóbb lesz, mint a korábbi struktúra volt.

Sok szülőben felmerül a kérdés, vajon a gyermekellátás megmarad-e, mi történik, ha a gyermek az éjszaka folyamán, vagy épp a hét végén rosszul lesz, kihez forduljanak, kit hívhatnak segítségül?

Ahogy eddig is, a helyi gyermekügyeletet. Hangsúlyozom, hogy a gyermekellátás az alapellátás szempontjából bizonyos részben önkormányzati feladat is. Sikerült elérnünk, hogy a gyermekellátás teljes egészében 0-tól 24 óráig, tehát nonstop megvalósuljon itt Komáromban. Gyermekünk ellátása tehát ugyanúgy biztosított most, mint korábban, nem kell sem Tatabányára, sem más városba menni, ha a gyermek a rendes gyermekorvosi rendelési időn túl bármikor is rosszul érzi magát.

„Innentől az építkezés ideje jön.”

Mindezzel együtt persze nem szeretném kerülni a forró kását. Igen, van a funkcióváltásnak néhány negatívuma is. Az egyik ilyen, hogy nincs aktív belgyógyászati ellátás. Ha mondjuk, valakinek felszökik a vérnyomása, az kap egy elsődleges ellátást a városban, de utána Tatabányára kell mennie. Szeretném elérni és igazgató úrral is beszéltem arról, hogy az aktív ellátás 15-20 ágyon tovább működjön itt helyben, a Selye János Kórházban. Ennek érdekében mindent el fogok követni, ez a következő hónapok egyik fontos feladata lesz.

Ugyanakkor összességében gondolom a funkcióváltás rendben, zökkenőmentesen és a betegek szempontjából maximális biztonság mellett zajlott le. Ettől függetlenül a rendszer még finomhangolást igényel, ez alatt az aktív belgyógyászatra és a szakrendelői óraszám megemelésére gondolok. Ezek reményeink szerint néhány hónapon belül rendeződnek, és akkor valóban magasabb szintű és biztonságosabb orvosi ellátásban részesülhetnek a komáromiak.

Visszatérve kérdésem második felére, hogyan alakultak Komáromban az álláskeresési mutatók, és milyen az önkormányzat munkahelyteremtési stratégiája?

A munkahelyteremtési stratégiának több szempontja van. Nem feledkezünk meg

„A munkanélküliségi rátánk 7,6 %, ami a megyében a második legjobb.”

a helyi kis- és középvállalkozásokról, ők továbbra is pályázhatnak a Komárom - Esztergom Megyei Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvánnyal közösen létrehozott több tízmilliósi önkormányzati alapból. Ezenkívül zajlik a közmunka program és persze itt van az ipari park is. A Nokiával kapcsolatban több hír is szárnyra kelt a városban. Itt is a legképtelenebb pletykáknak, rosszindulatú politikai hangulatkelésnek, üzengetésnek lehettünk tanúi. Azt gondolom, a társaság legfontosabb üzenete,

hogyan az okostelefonok gyártásában Komárom zászlóshajó lett, elsősorban a kormányzatnak és a gyár vezetésének, és egy kicsit talán nekünk is köszönhető.

Érdeklünk, hogy a Nokia sokáig itt maradjon, hiszen 2100 családnak ad kenyeret. A térség legnagyobb foglalkoztatója és a legnagyobb adózója is egyben. Ez pedig a város költségvetése szempontjából egyáltalán nem mellékes tény. Egyébként világviszonylatban történő összehasonlításban sem találkoztam olyan leépítési filozófiával, ahogy az a cégnél zajlott. Az összes állásbörzén kint voltam, sokat beszélgettem a komáromi dolgozókkal, így ezt ők is megerősíthetik.

„Továbbra is támogatjuk a helyi kis-és középvállalkozásokat!”

Az elbocsátott dolgozók megemelt végkielégítést és megemelt munkahelykeresési támogatást kaptak. A társaság jelentős mértékben támogatta a vállalkozóvá válást is. A Bridge-programnak köszönhetően olyan állásokat kínáltak, amelyek a versenyszférában vannak. Sokan azt gondolják, hogy a létszámleépítés miatt a munkanélküliségi mutatóink romlottak. Épp ellenkezőleg, az átképzési programoknak köszönhetően nagyon sokan el tudtak helyezkedni.

A munkanélküliségi rátánk 7,6 %, ami a megyében a második legjobb, csupán Kisbér előz meg bennünket 7,4%-kal. A megyei átlag pedig 8,5 % körül mozog. Ebben szerepe van a közmunkának is. Jelenleg 118 embert foglalkoztatunk. Vannak még csiszolnivalók, nem egyszerű a feladatunk, viszont jó az irány. Nagyon fontosak a helyi kis-és középvállalkozások, hiszen munkahelymegtartó szerepük van. Ugyan nem akkora volumennel mint korábban, de a Vállalkozásfejlesztési Alapítvánnyal tovább folytatjuk azt a programot, amelynek segítségével a vállalkozók a pályázatokon önerővel részt tudnak venni, de erről már az imént beszéltem.

A biztonságot és a közös döntéseket továbbra is fontosnak tartja?

Természetesen. Azt szoktam mondatni, hogy biztonság tekintetében két fajtáról beszélhetünk: a szociális- és a közbiztonságról. Ez utóbbinál javuló a tendencia, hiszen működik a 24 órás megerősített közterület-felügyeletünk, amelynek van egy ingyenesen hívható zöld száma (06-80-102-653). Csak júliusban több mint 400 hívás érkezett, ez is bizonyítja, hogy igény van rá, és a komáromiak magukénak érzik a szolgálatot. Komoly támogatásban részesítettük a rendőrséget is, hogy a túlórákat ki tudják fizetni, így a városban állandó a rendőri jelenlét. Ami a szociális biztonságot illeti, 203 bérlakással rendelkezünk, amit szociális alapon adunk ki. A rendszer teljes áttekintése folyamatban van. A képviselőtársakkal munkaértekezleteken vitatjuk meg a felmerülő problémákat. Nézetem szerint szét kell választani, hogy ki az, aki saját hibájából, és ki az, aki önhibáján kívül nem fizet. El kell

dönteni, hol teszünk lépéseket. Természetesen központi forrásokra is szükségünk van, hogy további bérlakásokat tudjunk építeni. A következő hónapokban előrelépések várhatóak ezen a területen. Az elmúlt két évben meghoztuk valamennyi fontos stratégiai döntést, innentől az építkezés ideje jön. Rendszerszintű átalakítással a következő két évben már nem számolok. Elmondhatom, hogy a folyamatok pozitívak, amit az is igazol, hogy a tervezettnél valamennyivel nagyobb adóbevételre számíthatunk idén.

A jövőben a lehető legtöbb időt szeretném a komáromiak körében tölteni. A város minden területén fogadóórákat, bejárásokat, fórumokat, találkozókát tervezek, hogy az itt élők minden gondját testközelből ismerjem meg, és lehetőség szerint orvosoljam azokat. A legfontosabb, hogy együtt, közösen építsük fel a jövőnket itt helyben, Komáromban, a mi városunkban.

se

RÖVIDEN

EGYRE TÖBBEN VESZIK IGÉNYBE
A HPV OLTÁST

A humán papillomavírus (HPV vagy Human Papillomavirus) többféle súlyos betegség kórokozója. A fertőzés legismertebb következményei a különféle nemi szervi szemölcsök, a daganatok, a szájüregi rák, vagy épp a méhnyakrák. A komáromi önkormányzat épp ezért fordít nagy hangsúlyt a megelőzésre.

Dr. Kreft-Horváth Loránd egészségügyért felelős alpolgármester elmondta, az oltási program immár több éve fut a városban. 2010-ben a '97-es korosztályt, 2011-ben, a '98-asokat, idén pedig a '99-ben születetteket oltják. Hazánk 3200 önkormányzata közül Komárom azon 120 között van, ahol működik ez a típusú program. Beszédesebb adat továbbá, hogy a település ott van azon 20 város között is, ahol a fiúkat is oltják, illetve a között az 50 között is megtalálható, ahol alanyi jogon jár az oltás.

Az alpolgármester hozzátette, klinikailag igazolt, hogy az oltás hatásos. A cél, hogy minél többen vegyék igénybe azt.

- A HPV által okozott megbetegedések száma, ha csak kis mértékben is, de csökkenő tendenciát mutat hazánkban. Ez egyértelműen a prevenció következménye. Pontosan látszik, hogy azon korosztályoknál, amelyeknél még nem volt ilyen jellegű megelőzés, vagy épp akik elhanyagolták azt, a méhnyakrák általi halálozás okai között első helyen szerepel a humán papillomavírus. Épp ezért érdemes lenne a nemzeti oltási programba is felvenni a HPV elleni védőoltást, ahogy tették ezt már korábban Németországban, Ausztriában, vagy épp Svájcban is – fogalmazott dr. Kreft-Horváth Loránd.

Dr. Molnár Attila polgármester megerősítette, a HPV-oltást az önkormányzat a jövőben is támogatni fogja, így a megelőzési program továbbra is folytatódik majd a városban.

A soha fel nem adás jelképe

Komárom Város Önkormányzata október 5-én emlékezett meg az aradi vértanúkról, illetve az osztrák megtorlás áldozatairól. A műsort a hagyományoknak megfelelően minden évben más-más iskola adja, most a Petőfi Sándor Általános Iskola tanulói készültek egy prózai összeállítással, amellyel felidéztek 1849 októberének eseményeit. Az eseményen jelen volt dr. Molnár Attila polgármester és a városvezetés több tagja is.

Az iskola igazgatónője, Szabó Tamásné beszédében elmondta: az 1848-49-es forradalom és szabadságharc katonai vezetői a világsi fegyverletételt követően tisztában voltak azzal, mi vár rájuk, mégsem menekültek el. *- Arad jelkép a számunkra, az öntudatra ébredt szabadság és a soha fel nem adás jelképe. Nekünk itt Komáromban, az utolsó végvár városában különösen fontos, hogy ezeket az értékeket tovább adjuk. Kötelességünk megérteni az akkori történeteket –* hangzottak az igazgatónő szavai. Ezt követően az iskola diákjai adták elő műsorukat, amellyel az októberi történeteket idézték fel. Végül a városvezetése valamint az intézmények küldöttei megkoszorúzták az emlékművet.

Az aradi vértanúk

azok a magyar honvédtisztek voltak, akiket a szabadságharc bukása után az 1848-49-es szabadságharcban játszott szerepük miatt Aradon végeztek ki. Ugyanezen a napon végezték ki az első felelős magyar miniszterelnököt, Batthyány Lajost, Pesten.

Kivégzésük

Török Ignác szívrohamot kapott, mielőtt a hóhér végezhetett volna vele.

Lőpor és golyó általi halállal halt:

1. Lázár Vilmos, főtiszt (ezredes),
2. Gróf Dessewffy Arisztid, tábornok,
3. Kiss Ernő, tábornok,
4. Schweidel József, tábornok,

Kötél általi halállal hal:

5. Lovag Pöltenberg Ernő, tábornok,
6. Török Ignác, tábornok,
7. Lábner György, tábornok,
8. Knežich Károly, tábornok,
9. Nagysándor József, tábornok,
10. Gróf Leiningen-Westerburg Károly, tábornok,
11. Aulich Lajos, tábornok,
12. Damjanich János, tábornok,
13. Gróf Vécsey Károly, tábornok.

A vértanú tábornokok sorban elbúcsúztak egymástól, Vécseynek már nem volt kitől búcsút vennie, ezért a legenda szerint Damjanich holttestéhez lépett és megcsókolta Damjanich kezét.

Kossuth Lajos 1890-ben, az egyetlen fonográfon is rögzített beszédében Aradot a magyar Golgotának nevezte.

Nyissunk feléjük!

Több tucat diák és helyi fiatal jelent meg szeptember 26-án a Szabadság téren, akik az Élettér Egyesület és a Városi Diáktanács felhívására érkeztek egy „nagy durranásra”. Egyéb információjuk nem volt, csak egy utasítást kaptak: mindenki hozzon magával egy esernyőt.

A kiérkező diákoknak fogalmuk sem volt arról, hogy mi várja őket. Csúpn azt tudták, hogy a *Nyiss felénk!* nevet viselő akció nélkülük nem valósulna meg. A téren egy hatalmas kivetítő fogadta a fiatalokat, és percekkel később már egy hang adta az utasításokat. A villámcsődület során a tömegnek egyszerre kellett jobbra, majd balra fordulnia, két vonalba és körbe állnia. A mozgások során kirajzoltak egy SMILE jelet, majd következett az esernyők kinyitása. Kissé „elmosódva” ugyan, de az esernyők halmazából egy VDT "felirat" rajzolódott ki, ami a Városi Diáktanács rövidítése. Az akció az állampolgári részvétel hetéhez kapcsolódott.

- A kezdetektől, tehát 2011-től tagja vagyok a szervezetnek. Amikor jelentkeztem, még nem volt különösebb célom. Am most már tudom, hogy milyen fontos a közösség fejlesztése hasonló programokkal, rendezvényekkel. Ami a legnagyobb pozitívum, hogy ezek a fiatalok ma önként jöttek ki a Szabadság térre - mondta a Városi Diáktanács tagja, Nagy Emese. Az efféle akciók kimenetele, sikere soha nem jósolható meg előre, hiszen próbára nincs lehetőség.

- Ez egy olyan megmozdulás, amiről a helyszínen derül ki, hogy jó lesz-e vagy sem. Ugyan nem sikerült tökéletesen létrehozni az elképzelt formát, ám nagyon sokan eljöttek, és a fiatalok remekül érezték magukat - tudtuk meg Monostori Évától, az Élettér Egyesület képviselőjétől. Az eseményt megtekintette dr. Molnár Attila polgármester is, aki elmondta: az efféle akciók elsősorban a közösségfejlesztést szolgálják, amely teljes összhangban van a városvezetés elképzeléseivel, ezért is vagyunk elkötelezettek a Városi Diáktanács működésének támogatása mellett. (se)

A legfontosabb a jókedv

Szeptember végén ismét két szépkorú komáromi asszonyt köszöntött a városvezetés. Barcza Andrásné, Márti néni és Tar Lajosné, Marika néni nemrég ünnepelték 90. születésnapjukat. A jeles nap alkalmából dr. Molnár Attila polgármester és a körzet képviselője, Hamrák Zsófia kereste fel őket.

Talán nincs is olyan ember városunkban, aki ne ismerné Márti nénit. A korábban festésszel foglalkozó, mindig derűs, mosolygós, rendkívül kedves, törekeny asszony évtizedeken keresztül készítette tájképeit, csendéleteit, amelyek közül nem egy számos komáromi lakásban, házban is megtalálható.

Márti néni kifejezetten jó egészségi és szellemi állapotnak örvend. Huncut humora, szeretnivaló személyisége semmit nem kopott az idők során. Egyet sajnál csúpn, hogy anno abbahagyta a festészetet.

„Semmi okom panaszra, jól érzem magam. A család is minden nap bejön. Nagyon rendesek. Szeretek itt. Foglalkoznak velem, jókat beszélgetünk, sétálunk, nevetünk. A legfontosabb, hogy az ember minden nyavalya ellenére is jókedvű tudjon maradni” –mondja Márta néni.

Tar Lajosné, Marika néni és családja

Barcza Andrásné, Márti néni

Marika néni saját otthonában, szerető és gondoskodó családi körben fogadta a városvezetést. Évekkel ezelőtt költözött be Dunaalmásról, ahol hosszú ideig a helyi gyermekotthonban dolgozott. Onnan ment nyugdíjba. Szívesen emlékszik vissza gyermek- és fiatalkorára. Elárulja, hogy bizony ő személyesen ismerte városunk hősi halált halt egykori polgármesterét, Alapy Gáspárt is. Ifjú éveiben helyi házaknál szolgált, majd a háború után került a Duna menti kis faluba, ahol aztán évtizedekig élt.

Az ünnepeltek miniszterelnöki oklevelet és ajándékkosarat vehettek át.

rg

Élőlánccal ünnepeltük a hidat

Szeptember 1-jén volt 120 éve annak, hogy átadták a forgalomnak az Erzsébet hidat. A jeles napról Észak- és Dél-Komárom önkormányzata is megemlékezett, meghozzá egy diákokból álló élőlánccal.

■ Az élőláncot több száz diák alkotta

Szeptember 19-én 11 órakor a Duna két partján lévő iskolák tanulói egymás kezét fogva fősorakoztak a több mint 400 méter hosszú hídon. Az eseményen jelen volt dr. Molnár Attila polgármester, Hornig Rudolfné és Turi Bálint alpolgármesterek, Hamrák Zsófia képviselő és dr. Marek Anton, Észak-Komárom polgármestere.

- Az Erzsébet híd nem szétválaszt, hanem összeköt. A 120 éves születésnap az összetartozás napja is egyben. Kifejezzük, hogy habár két országban, mégis egy városban élünk - mondta dr. Molnár Attila polgármester. Észak- és Dél-Komárom vezetője egyaránt hangsúlyozta: remélik, hogy hamarosan az új Duna-hídon is létrejöhet majd egy ilyen élőlánc.

Az összekapaszkodó diákok az akció végén piros, sárga és zöld lufikat eresztettek szélnek.

Az esemény után az Arany 17. Rendezvényközpontban nyílt meg Gyukics Péter fotográfus, fotóművész kiállítása, mely a dunai hidakat ábrázolja.

- A Duna a Fekete-erdőtől a Fekete-tengerig folyik, 2869 kilométer hosszú, 10 országot érint, 300 mellékfolyója van és összesen 342 hídja. Ezt a 342 hidat fotózta le Gyukics Péter, aki így vallott munkájáról: Miközben ismerkedtem a hidakkal, megküzdöttem magammal. A híd nem csak anyag és szerkezet. Benne van az átkelés akarása, a tervezés álma, az építő leleménye és izzadsága - mondta a kiállítás megnyitóján a Klapka György Múzeum igazgatója, Számadó Emese.

se

Nem íróasztal mögül orvosolnak

A tavalyi évhez hasonlóan a város vezetése idén is tartott bejárást a régi és az új Csillag lakótelepen. Dr. Molnár Attila polgármester, a körzet képviselője a műszaki osztály munkatársaival és a Saxum Kft. vezetőjével, Kovács Károssal látogatott ki a helyszínre, ahol a lakók elmondhatták problémáikat.

Az itt élők pozitívan értékelték, hogy az önkormányzat nem egy íróasztal mögül próbálja megoldani a gondokat, hanem személyesen hallgatják meg őket. Az emberek többek közt elmondták, hogy a Csillag lakótelepen sem tökéletes a járdák állapota, a homokozókban problémákat okoznak a kóbor macskák, szeretnék, ha felújítanák a játszótér és ha behajtási tilalmat rendelnének el a tömbök közt, hiszen a forgalom veszélyt jelent az iskolásokra és az óvodásokra. *- A tavalyi évben tartott bejárás alkalmával felmerülő nem túl nagy kiadási költséget igénylő problémákat igyekeztünk orvosolni. Ezt szeretnénk tovább folytatni, megfelelve ezzel annak a jogos elvárásnak, hogy közös döntésekkel tegyük még élhetőbbé Komáromot. A jövőben még több bejárást szeretnénk tartani, más körzetekben is -* mondta dr. Molnár Attila polgármester.

A városvezető, valamint Turi Bálint és Dombay Gábor, a körzet képviselői egy héttel később a Csokonai utca, Klapka György út és Igmándi út által határolt terület lakóit várták egy közös megbeszélésre. Az itt lakók külön hangsúlyozták, hogy ez a terület nem esett bele a városrehabilitációs projektbe, így ott nem történt meg a felújítás. Kívánnivalót hogy maga után a kirakatok állapota, amelyek nem illeszkednek a városképbe. A burkolatot állandóan tönkretévő gyökerek is gondot okoznak az itt élőknek. *- Felvetették a lakók, hogy a hajléktalanok az itt lévő padokon alszanak és italoznak, gyakran a buszmegállóban és a tömbök bejáratánál dobányoznak. Felmerült, hogy helyezzük át a ruhagyűjtő konténert az üzlet parkolójába. Ez természetesen megoldható még a napokban -* mondta el Turi Bálint, és Dombay Gábor önkormányzati képviselő. A bejárás alkalmával megnézték a Csokonai lakótelep belső udvarát is, ahol már elkezdődött egy pozitív folyamat. A közmunkaprogramnak hála, megindult az itt lévő park rehabilitációja. (se)

„A legjobb dallamokat a legöregebb hegedűk játsszák”

Október elseje az idősek világnapja. Ez alkalomból dr. Molnár Attila polgármester a következő gondolatokkal köszönti városunk valamennyi időskorú lakóját.

„Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ma, amikor már minden napra esik valamilyen megemlékezés, minden, nagyrészt felesleges dolgoknak, úgynek külön napja van, jóleső érzéssel tölti el az embert, hogy van egy nap, amely tényleg valós értéket közvetít.

Az ENSZ közgyűlése több mint két évtizeddel ezelőtt nyilvánította október 1-jét az idősek világnapjává. Ez önmagában csupán pusztán kartotékadat, mégis jelentőségénél fogva az egyik legnemesebb emléknapunk. Miért is? Azt hiszem, ezt nem kell különösebben magyaráznom...

Őnök közül sokan vannak, akik a háború után ifjúkori erejük teljében vállaltak részt hazánk újjáépítésében. Önök építették fel ismét ezt az országot II. világhézag követően, és mi fiatalab- bak örökké hálásak leszünk ezért a munkáért

Az Önök nemzedéke az, amely önmagát nem kímélve, konok fejjel és büszke mellél takarította el a háború romjait, és indította újra az életet az országban, itt Komáromban is. Napjaink romhalmaza az adósság és az értékválság, az eltakarításuk ma is közös feladatunk. Tudom, hogy Önök ezt a munkát a személyes tapasztalatukkal segíteni tudják. Ezért hoztuk létre a városi időügyi tanácsot, mert meggyőződésem, hogy az Önök generációjának van mit mondania, van mit átadnia, van mivel támogatni, segíteni minket, fiatalabbakat.

Elsősorban az értékekről beszélek, azokról a fontos emberi gesztusokról, amelyeknek Önök a legfőbb ismerői. Önök tudják csak igazán, mit jelent egy falat kenyér, mit a munka becsülete, a béke, a rend, a takarékoság. Meggyőződésem, hogy hazánkat és városunkat a jövőben az Önök által leginkább ismert és gyakorolt elvek alapján kötelességünk újrászervezni! Kérem, adják át nekünk a tudásukat, hogy mi is olyan munkát végezhessünk, mint amit egykoron Önök! Szükségünk van az Önök bölcsességére, hiszen sok mindent elfelejtettünk az idők során.

Rossz szokás, mégis bevett gyakorlat, hogy manapság többen több fórumon is úgy beszélnek az idősekről, mintha ők csupán a múlt filléres emlékei lennének. Én ezzel ellentétben azt gondolom, hogy Önök a jövő. Igen. Önök a jövő, tisztelt hölgyeim és uraim! Arra gondolok, hogy mikor unokáikat nevelik, mikor gyermekeiket segítik, mikor jó szót és kezet nyújtanak családjuknak a hétköznapiakon, azszal egyszerűs- mind hozzájárulnak ahhoz, hogy hazánk és városunk szeretet teljesebb, rendezettebb, béké- sebb és biztonságosabb helyé váljon. Ezért nem szeretem azokat a hangokat, amelyek szerint a világ öregszik. Nem, a világ nem öregszik, csupán több benne a tapasztalat. Nekünk, fiatalabbaknak pedig az a dolgunk, hogy ezt a tapasztalatot átvegyük Önöktől és tovább- örökítsük. Épp ezért nagy öröm számomra, hogy a városban több tucat szépkorú komáromit köszönthetek időről időre. Innen is jó egészséget, és sok boldogságot kívánok nekik!

Az Önök személye és gondolatai fontosabbak városunknak, mint holmi adóbevétel és gazdasági keretszámok, hiszen a gyermek is szüleire, nagyszüleire emlékszik jó szívvel, s nem arra, hogy adott hónapban hogyan is alakult a családi kassza. Köszönet Önöknek! Köszönet a családok megtartásáért, a gyermekek és az unokák felne- veléséért! Köszönet a felbecsülhetetlen segítségért!

Városunknak ma még inkább, mint korábban, igenis szüksége van az idős emberekre, hiszen érzelmi kapocs nélkül nincs közösség és nincs jövő sem.

Végül engedjek meg nekem, hogy egy Paganini- idézzettel zárjam gondolataimat:

„Az életkor nem sokat jelent. A legjobb dallamokat a legöregebb hegedűk játsszák.”

■ A demográfiai adatok szerint jelenleg a Földön körülbelül hatszázmillióra tehető az idősek száma, az elkövetkező húsz évben pedig számuk megkétszereződik. A jóléti társadalmakban régóta problémát okoz a születések számának csökkenése, ezzel együtt pedig a lakosság elöregedése. Azokban az országokban, ahol a túlnépesedés okoz gondot, várhatóan a születések száma ugyancsak csökkenni fog, és negatív népszaporulat alakulhat ki.

■ Az ENSZ Közgyűlésének határozata alapján először 1991-ben rendezték meg az idősek világnapját, 1999-ben pedig hasonló elnevezésű éves rendezvénysorozatot tartottak. Az intézkedés célja, hogy közép- pontba helyezték a méltóságteljes öregkort, valamint az időseket visszaintegrálják a gazdaságba. Európában az aktív munkaerő csökkenése miatt egyre nagyobb hangsúlyt kap az idősek foglalkoztatása, ezzel is pótolva a munkaerőhiányt, valamint segítve a teljes értékű élet fenntartását.

■ A 2001-es népszámlálási adatok szerint ma Magyarországon minden ötödik ember időskorúnak számít, vagyis már betöltötte a hatvanadik életévét. Területi elosztásban ők Budapesten illetve a kistelepüléseken élnek a legtöbben, a nemek közötti arány pedig igen egyenetlen: az idősek 61%-a nő. Az előző népszámláláshoz képest jelentősen csökkent a többgenerációs családok száma, az idős emberek többsége egyedül vagy másik időssel él együtt.

■ Az idősödő hazai társadalom új kihívásokat teremt a szociális ellátás és a foglalkoztatás területén. A rugalmas munkavégzés hiánya ebben az esetben is megnehezíti az elhelyezkedést. Magyarországon jellemzően a diplomás és az érettségizett idősek nem esnek ki a munkaerőpiacról, a kevésbé iskolázottak esélyei rosszabbak ebből a szempontból.

Emléktáblát avattak Izsán és Martoson

Szeptember folyamán a szégyenletes benesi törvények miatt meghurcolt és kitelepített felvidéki magyarságra való emlékezés jeléül avattak emléktáblát az izsai Szent Mihály katolikus templomban és Martoson. Az eseményt a komáromi Kecskés László Társaság szervezte.

országgyűlési képviselőként tett javaslatomra a Magyar Országgyűlés a közeljövőben napirendre veszi a felvidéki kitelepítettek ügyét, és a Parlament döntése értelmében április 12-e a felvidéki kitelepítettek emléknapja lesz. Ez az első lépés, amelyet ezen az úton kötelességünk megtenni és bízom benne, hogy hamarosan

otthonukat, házaikat vesztették el, és azoknak a családrészeknek, akik itt maradtak, de a hazájukat vesztették el. Sem Ők, sem mi, az utódok, akiket a benesi dekrétumok kollektív bűnösséggel vádolnak, soha nem kaptunk semmiféle kárpótlást, sem bocsánatkérést. A kitelepítést követő bűnös korszak hosszú időre szétszakította családjainkat. De vajon lehet-e kárpótolni az elrabolt időt, az egymás közelségét nélkülöző üres éveket?

Nyolcéves koromban találkoztam először édesanyám családjáról, akik Naszvadon maradtak. Jól emlékszem erre a találkozásra. A felnőttek ölelték egymást, mi gyerekek meg csak álltunk a sok idegennek tűnő ember között. A nagyapámat addig nem is ismertem. Hosszú évekbe telt, mire egymásra találtunk. Ma már a határok átjárhatóságával minden egyszerűbb lenne, de most már hozzájuk csak a temetőbe vezet az út. Ezért nagyon fontos a mai nap. Mi, akik ma itt vagyunk, a kitelepítettek leszármazottai, még tudunk valamit tenni egymásért. Mi, akik több évtizeden át a szeretet és az összefogás erejében bízva tesszük a dolgunkat, azért vagyunk itt, hogy hitünket megőrizve az összetartozásunk magasztos érzését együtt megélhessük. Legyen ez a tábla egyben összetartozásunk jelképe is.

A szeptember 8-i, izsai IDE – ODA VÁNDORLUNK ÉS NINCS SEHOL HAZÁNK MÁR elnevezésű közös tiszteletadás egyházi szertartással és az emléktábla leplezésével vette kezdetét. Domin Istvánnak, Izsai polgármesterének köszöntőszavai után, dr. Molnár Attilának, Komárom város polgármesterének gondolatait Hamrák Zsófia tanácsnokasszony tolmácsolta:

„Benesék már a II. világháború alatt bíztak abban, hogy a szovjetek kiszörik a felvidéki magyarokat, ám mivel ez nem sikerült, ennek egyenes következménye volt a kassai kormányprogram, amelynek gerincét az ún. Benes-dekrétumok adják. Jött a megfélemlítés, az egyoldalú deportálás. Am mivel a nemzetközi diplomáciával ezt elfogadtatni nem tudták, 1946. február 27-én így került sor az ún. lakosságcsere egyezményre. Akik megszenvedték az ún. lakosságcserét, azt sosem tekintették annak, hiszen több mint 100 ezer ember brutális kitelepítéséről volt szó. Aki megkapta az ún. féhérlapot, annak nem volt menekvés, várta őt és családját a marhavagon és az embertelen körülmények. Szégyen, hogy a mai Európában a deportálásokra és a kitelepítésekre feljogosító jogszabályok, az ún. Benes-dekrétumok még ma is hatályban lehetnek.

Komárom városa a felvidéki kitelepítettek emlékvárosának tekinti magát. Épp ezért

részese lehetek egy olyan jogszabály megalkotásának is, amely a kitelepítést elszervezők kártalanításáról rendelkezik. Vallom, hogy a megélt és átélt sorsokon változtatni már nem tudunk, de emlékezni és emlékeztetni mindannyiunk közös történelmi felelőssége.”

A polgármesteri köszöntőlevél felolvasása után a tanácsnokasszony így folytatta: ezen, a számomra nagy jelentőségű eseményen mint kitelepített szülők utódja, és mint a csonka Magyarországon kívül élő magyarok ügyéért elhivatott képviselő, szeretnék néhány gondolatot megosztani Önökkel a Kecskés László Társaságról és közös dolgainkról. A Társaság civil szerveződés Komáromban, amely a nemzet összetartozásának erősítését, hagyományainak megőrzését, a benesi dekrétumok igazságtalanságainak feltárását, a felvidéki kitelepítettek történetének feldolgozását, annak dokumentálását, a felvidéki kitelepítettek évenkénti országos találkozójának megrendezését tűzte ki célul. Vezetőjük, Nemes Andrásné Szusanna asszony és a társaság legtöbb tagja része annak az erőnek is, amely 2010 őszén áttörést hozott a város életében.

Ma azért lehetünk itt, mert a Kecskés László Társaság – átlépve a mesterséges határt – elsőnek itt, Izsán, emléktáblát adományoz a kitelepítettek emlékére. Azoknak, akik valamikor

Végezetül Kölcsey szavaival zárom gondolataim sorát: „Négy szócskát üzenek, vésd jól kebeledbe, s fiadnak hagyj örökül, ha kibúnyysz: a HAZA MINDENELŐTT.” Isten óvja nemzetünket és áldja meg e napot” – zárta gondolatait Hamrák Zsófia.

A rendezvény további részében elsőként Moravcsik Géza nyugdíjas tanító emlékezett vissza a tragikus benesi időkre, majd Sámsonné Kómár Gizella Csikász István: Kálvária című vesét szavalta. Turi Győzőné visszaemlékezésében az Izsáról kitelepített édesapjáról beszélt, majd Tolcsvay Béla Áldott legyen mindig ez a föld című összeállítását tekinthették meg a megjelentek

Az izsai események után három héttel Martoson is emléktáblát avattak. A helyi református templomban tartott megemlékezésen dr. Molnár Attila polgármester mellett Hamrák Zsófia és Horváth Gyula tanácsnok is részt vett. (rg)

A vár megadásának emléknapja

Az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc Hagyományörző Egyesület szeptember 27-én a komáromi vár megadására emlékezett. Herkálypusztán (korábbi nevén Harkálypusztán) emlékpadoat avattak, majd a program a koppánymonostori Mag-házban folytatódott, ahol prof. dr. Csikány Tamás ezredes, tanszékvezető egyetemi tanár tartott előadást.

- Komárom esetében mindenképpen beszélni kell a vár kapitulációjáról, annak előzményeiről és következményeiről is. Kérdésként merülhet fel, hogy mennyire volt ez helyes lépés, illetve mennyire volt igazuk azoknak, akik azt vallották, az utolsó emberig védeni kellett volna a várat. Komárom fontos pont volt a '48-as szabadságharc során, mindent megtettek azért, hogy magyar kézen maradjon. Nem hiába tartott ki az utolsó pillanatig. A kor katonái ezt a lépést kettős érzéssel élték meg. Őket végig arra tanították, hogy magukért, a hazájukért, a nemzetükért harcolnak. A győzelmet minden alkalommal egyéni sikerként élték meg. Így aztán a fegyverletételt tragédiaként élték meg, nem véletlen, hogy többen öngyilkosok lettek. Azonban soha nem szabad elfelejtenünk, hogy képesek voltunk egy szabadságharcra, többször legyőztük a császári csapatokat. Ez a tett pedig megismételhető - mondta prof. dr. Csikány Tamás.

Az MTA doktora hozzátette, a mindennapok során történelmet tanít, ahol nem az a cél, hogy a diákokat az évszámokból, nevekből, eseményekből megbuktassák, hanem az, hogy érezzék, egy olyan közösséghez, nemzethez tartoznak, melynek messzire nyúló gyökerei vannak. A hagyományörző események pedig ezt a célt szolgálják. A vár megadásának emléknapján, melyen dr. Molnár Attila polgármester mellett a városvezetés több tagja is részt vett, a szabadságharc eszméjét faragvány formájában megörökítő emlékpadoat is avattak.

- Nagyon büszkék vagyunk erre, hiszen fontos, hogy ápoljuk hagyományainkat - mondta Nagy Péter, az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc Hagyományörző Egyesület vezetője. Az emléknapon egy kiállítást is megtekinthettek az érdeklődők, amely a korabeli fegyvereket és eszközöket mutatta be. se

RÖVIDEN

KÖZÖS NYILATKOZAT AZ ÚJ HÍDRÓL

Orbán Viktor magyar és Robert Fico szlovák miniszterelnök közös nyilatkozatot írt alá a Komárom és Révkomárom közötti Duna-híd megépítéséről, valamint a két ország közlekedési kapcsolatainak fejlesztéséről is Pilisszentkereszten. Komárom Város Önkormányzata üdvözli és köszöni a döntést, és bízik benne, hogy a kivitelezési munkálatok minél előbb megkezdődnek.

A szlovák kormány szeptember végén rendkívüli ülésen hagyta jóvá a Komáromot Révkomárommal összekötő közúti híd építéséről szóló javaslatot.

A szlovák útkezelő vállalat (SSC) korábbi közlése szerint az építkezés 2015-ben indulhat meg.

A jóváhagyott javaslat alapján a híd építésére vonatkozó közbeszerzési eljárást a magyar fél írja majd ki. A beruházás költségeit Magyarország és Szlovákia egyenlő mértékben állja, az építmény a két ország közös osztatlan vagyonát képezi majd. A beruházás mindkét félre 37,5 millió euró terhet ró, a kiadásokat a tervek szerint 85 százalékban EU-s forrásokból finanszíroznák.

Szlovák részről az építési költségek túlnyomó részét, mintegy 32,4 millió eurót a több mint 600 méteres híd építési költségei tesznek ki és további 5 millió euróra rúg a hídra felvezető infrastruktúra megépítésének költsége is.

Az infrastrukturális beruházásra vonatkozó közlekedési szaktanulmány szerint a leendő híd megépítésére - gazdasági és környezetvédelmi szempontokat figyelembe véve - Révkomárom nyugati része lenne a legmegfelelőbb.

A tervek szerint az új híd áteresztő kapacitása napi több mint 10 ezer gépkocsi lenne, és megépülését követően jelentősen tehermentesíthetné az idén 120 éves Erzsébet hidat, amely jelenleg a teherforgalmat is lebonyolítja.

Az új híd elkészültét követően a még a tizenkilencedik században épült Erzsébet hídról kizárnák a teherforgalmat.

APRÓ

GARÁZS ELADÓ A TEMETŐ MELLETTI SORON

Tel: 30-272-30-22

„Sokszor fájt, hogy hallgatnom kell..”

Október elsején alma materem, a Jókai Mór Gimnázium felé vettem az irányt. Eszembe jutott, hogy négy éven keresztül hányszor léptem át az iskola küszöbét, ma azonban teljesen más érzés kerített hatalmába. Az igazgatói iroda ajtaján kopogtattam, ahol Szabóné dr. Mühlenkamp Erika várt rám, akinek az Igazolt Magyar Szabadságharcos Világszövetség az „56-os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt” kitüntetést adományozta „a rendszerváltás óta tanúsított erkölcsi tisztaságáért, abból fakadó tiszteletet érdemlő magatartásáért, cselekedeteiért, amelyekkel a hazához való hűségét, példamutató nemzeti öntudatát bizonyította”.

Szabóné dr. Mühlengkampf Erika

Igazgató, Önt az „56-os Hűség a Hazához Érdemrend Nagykereszt“-tel tüntették ki. Meghatározó az Ön életében a hűség?

Igen. Hűnek lenni a hazámhoz, a hitemhez, a családomhoz, az örök értékekhez, éretnyekhez, például a szeretethez, a jószívűséghez, mind-mind fontosak számomra. Lett volna lehetőségem Németországba költözni, de nem hagytam el a hazámat. Hívtak tanítani a szegedi és a pécsi egyetemre is, de szülővárosomban, Komáromban maradtam, nem szakítottam el gyökereimet. Lokálpatrióta vagyok. Persze sokszor mondják és saját bőrömmön tapasztalom is, hogy az ember nem lehet próféta saját hazájában. Ezért érzem sokszor, hogy szélmalomharcot vívok. „Nomen est omen“, hiszen a nevem is: Mühlengkampf, azt jelenti, malomharc. Bár lehet, hogy ez már pygmalion-effektus, és attitűdömmel beteljesítem a jóslatot, amit a nevem hordoz. Szeretném megemlíteni a férjemet is. Nem voltam még 17 éves, amikor megismerkedtünk. Több mint harminc év repült el, amióta együtt vagyunk, és ez a kötelék már olyan szoros, hogy hisszük, együtt is maradunk. Az elmúlt évtizedekben kölcsönösen alakítottuk egymást, összecsiszolódtunk, mondhatni: együtt nőttünk fel. Tény, hogy nem vagyok egy egyszerű eset. Éppen ezért nagyon hálás vagyok a férjemnek, hogy mindig megértett és segített az életben.

Édesapja, Mühlengkampf József fontos sze-

repet játszott az 1956-os események alakulásában. Mennyire befolyásolta az életszemléletét, identitásának kialakulását az édesapja tevékenysége?

Büszke vagyok édesapámra, hiszen neki, a helyi forradalmi vezetőség egyik tagjának, vezetőhelyettesnek köszönhető, hogy városunkban 1956-ban nem került sor fegyveres összetűzésre. Remek diplomáciai érzéssel és kommunikációs készséggel rendelkezett, így sikerült az oroszokkal megállapodást kötnie. A megtorlások idején társai meggyőzték, hogy szálljon fel az egyik nyugatra tartó teherautóra, de pár méter után leugrott róla, nem hagyta itt hazáját. Egyébként apukámra és az egész családomra jellemző volt

a nyitottság, így már kislányként sokfajta impulzus ért, így másképp láttam a világot, mint a többi velem egykorú. Gyakran megfordultak nálunk jobboldali szemléletű emberek, vagy éppen magas rangú orosz tisztok, akik másképp gondolkodtak, mint ahogy azt az akkori rendszer elvárta volna tőlük. Nem egy esetben előfordult, hogy miután hazatértek - úgymond szabadságra -, nyomuk veszett, többet nem kaptunk hírt felőlük. Kivégezték őket, mert más szemlélet szerint kezdték átértékelni helyzetüket, létüket. A politizálás a mi családukban mindennapos dolognak számított, éppen úgy, mint másnál az időjárásról vagy a gyermeknevelésről folytatott társalgások. Már gyermekként nagyon odafigyeltem ezekre a beszélgetésekre.

Összességében a családi légkör alakított olyanná, amilyenné váltam – mint mindenki más. Sokat köszönhetek apukámnak, közvetve az ő példamutatásának. Pedagógusként is azt vallom, hogy a személyiségünkkel nevelünk. A szülők is. A pedagógusnak pedig maga a személyisége az eszköze. Persze csak akkor, ha hitelesek vagyunk, ha kimondott és ki nem mondott szavaink valamint tetteink összhangban vannak egymással. Nagy igazságérzettel rendelkező kamaszként és egyfajta elfojtott forradalmár-típusként sokszor fáj, hogy hallgatnom kell, nem beszélhetek, mert akkor apu bajba kerülhet. És megdöbben-

tem, egyben elkeseredtem, amikor az iskolai naplóban egy „E” betűt láttam a nevem mellett: „egyéb”. Nem véletlen az sem, hogy világmegváltó gondolataim és jó értelemben vett ambícióim is voltak.

Ezeknek a világmegváltó gondolatoknak szerepük volt abban, hogy a pedagógusi pályát választotta, vagyis úgy gondolta, hogy ezen az úton próbálja meg jobbá tenni a világot?

Mivel gyermekként rengeteg hatás ért, sok minden érdekelt, éppen ezért sok minden szerettem volna lenni. Fiús típus voltam. „Ne félj, ne sírj, mert nem lesz belőled katonal!”- vigasztalt viccesen apukám. Leginkább a pszichológusi pálya érdekelt, már 14 évesen a lélektan körébe tartozó cikkeket olvastam. Emiatt csodabogárnak tartottak. A vágyaimat azonban letörte az a materialista környezet, ami a gimnáziumban körülvett. Tanáraink nevelésnek tartották a lelket, a pszichét, „olyan nincs is, ezért nem is kell vele foglalkozni”. Legyek inkább szociológus, színész, rendező, orvos, edző, tanár vagy akármi más, de az ne.

Végül az utolsó pillanatban döntöttem a pedagógia mellett. Biológia és német szakon szereztem első diplomámat. A biológiát imádtam kezdettől fogva, ezért abból doktoráltam is, a német nyelv használatának öröme – amit nap mint nap „gyűrtem” a gimnáziumban – csak később fedeztem fel, pontosabban fejlesztem ki magamban. Mára viszont már annyira lényemmé vált, hogy boldog vagyok, ha ezen a nyelven információkat szerezhetek, vagy beszélhetek, tanításában pedig az a csodálatos, hogy ez egy olyan eszköz a kezemben, amivel kinyithatom, kitágíthatom a világot a tanítványaim előtt, és hatékonyan tudok nevelni is általa.

Fiatalon, 31 évesen lett a Jókai Mór Gimnázium igazgatója. Tudatos lépés volt ez az Ön részéről?

Nem terveztem, hogy volt gimnáziumom igazgatója, egyáltalán, hogy iskolaigazgató legyek, „belecsöppentem” a feladatba, így alakult. Bár – szerintem – nincsenek véletlenek. Osztályfőnökként egy osztály „pótanyja” lehettem csak, majd – kisfiam megszületése után két és fél évvel – egy tanévig igazgatóhelyettesként dolgoztam, azt követően intézményvezető lettem.

Most pedig elmondhatom, hogy nem pár csoportnyi fiatallal foglalkozom, hanem háromszázhetvenöt kamaszsal, egy 42 fős munkatársi csapattal és szerencsére, sok esetben a szülőkkel is. Nagy gondot fordítok az egyéni bánásmódra, a segítő légkör megteremtésére, az érzelmi intelligencia fejlesztésére. Tisztában vagyok azzal, hogy az enyém annak is a felelőssége, mennyire tudom kollégáimmal tanulóink személyiségét megfelelően fejleszteni, hogy kikerülve tőlünk megtalálják s megállják helyüket az életben. Egyébként nem vagyok karrierista ember, ha az lennék, akkor már rég nem ebben a székben ülnek. Régebben voltak politikai ambícióim is, ami bizonyára szintén családi indítatású, hiszen édesapám is aktív, közösségi és politikai körökben tevékeny ember volt, azonban a Jóisten mindig ad több választási lehetőséget, és én ezt az utat választottam. Bizonyára ez az én utam. Örömmre és megerősítésemre a visszajelzések pozitívak. Nem bürokrata, menedzser típusú vezető vagyok, hanem egy ember, akinek az ajtaja mindig sarkig tárva. Hozzám bármikor bejöhetnek a diákok, a kollégák és a szülők is. Érdekes módon ösztönösen megérzem, hogy mire van szükség a nevelésben, az oktatásban. A 90-es évek végén dolgoztuk ki pedagógiai programunkat, melynek alapelvei azóta sem változtak, és teljes mértékben összhangban vannak azokkal az irányelvekkel, melyeket Hoffmann Rózsa oktatásért felelős államtitkár fogalmazott meg.

Köztudott, hogy a Jókai Mór Gimnázium rengeteget tett azért, hogy segítse a felvidéki tanulókat. Ezt személyes példával is tudom igazolni. Visszagondolva: szükség volt az elfogadtatásra a felvidéki tanulók esetében is?

Az 1990-es évek végén, az ezredfordulót követően Szlovákiában jelentősen csökkenték a magyar tannyelvű osztályok számát. A felvidéki magyar polgármesterek szinte „döngették“ a gimnázium kapuját: dr. Szabó Olga Pat akkori polgármester asszonya (később parlamenti képviselő) személyesen vette fel velem a kapcsolatot és hívott meg (egyedüli magyarországi igazgatóként) a többi polgármester nevében Patra egy polgármesteri konferenciára, ahol kértek, adjak lehetőséget azon szlovákiai magyar tanulók részére, akik magyarul szeretnének középiskolai tanulmányokat folytatni, hogy a mi gimnáziumunkban ezt megtehessek.

Osztálynyi tanulót fogadtunk azokban az években, annak ellenére, hogy a Határontúli Magyarok Szövetsége ezt ellenezte, felté-

telezve és félve, hogy azok a tanulók, akik Magyarországon érettségiznek, itt akarnak továbbtanulni és letelepedni, vagyis csökken általuk a szlovákiai magyar értelmiségiek száma. Előrevetítésük azonban nem igazolódott be, mert nyomon követve végzett diákjaink sorsát, többen Szlovákiában jártak felsőoktatási intézménybe, és a mai napig ott élnek, vagy igaz, hogy Magyarországon diplomáztak, de visszatértek szűkebb hazájukba, hogy segítsék, erősítsék az ott élő nemzetiségüket. Később újra megemelték Felvidéken a magyar tannyelvű csoportok számát, okulva a következményekből.

Ugyanennek a szemléletnek a következményével szembesült egy erdélyi kolléganóm, akit azzal vádoltak meg, hogy „otthagya a hazáját”. Ő azonban nem érezte, nem érzi magát bűnösnek (Miért is kellene annak éreznie magát?), hiszen hazajött, itt is itthon van, mivel ő magyar. Nem volt egyszerű a felvidéki kollégákkal sem, akik talán magukkal éreztették, hogy a határ túloldaláról jöttek. Ezt is sikerült orvosolni. Ma már a tantestület egyenrangú tagjainak érzik magukat. Csupán annyiban különböznek a kollégák - függetlenül attól, ki hol született -, hogy ki hogyan tanít, vagy hogyan bánik a gyerekekkel, milyen személyiségű ember. Fontos volt az előítéletek leépítése. A magyarországi magyar fiatalokkal meg kellett értetni, hogy a felvidéki vagy erdélyi osztálytársaik nem szlovákok és nem románok, hanem ugyanolyan magyarok, mint ők. Nevelési elvem az volt, hogy a felvidéki tanulókat ne külön osztályban, hanem vegyesen az anyaországi magyar fiatalokkal együtt, az érdeklődésüknek megfelelő csoportokban helyezzük el. Így is történt. Ennek következményeként nagyon sok barátság szövődött, és még a mai napig is tart a határon túli és inneni magyar-magyar fiatalok között. Egykori diákunk, dr. Gál László, Laci református lelképásztor 10 éve érettségizett nálunk. Visszaemlékezésében gyönyörűen megfogalmazta, hogy mit adott neki a gimnázium felvidéki magyarként: „Otthonom volt a Jókai, mert szeretettel fogadták azokat a diákokat is, akik a Duna másik oldaláról érkeztek, akik nem tehettek arról, hogy egy másik országba születtek, de ugyanazt a nyelvet beszélik. ... Igen. Otthon volt ez az iskola minden diák számára. Otthon volt, mert úgy éreztem, egy nagycsalád tagja vagyok. Egy családé, ahol fontos vagyok, ahol figyelnek rám, ahol gondomat viselik, ahol lehetőségeket kapok arra, hogy megmutassam, mit tudok jól csinálni, és biztatás akkor, amikor valami nem úgy sikerült, ahogy szerettem volna. ... A Jókai Mór Gimnázium. Egy hely,

egy iskola, egy család. Melynek még ma is, most is, ha nevét olvasom, vagy hallom, könny szökik a szemembe. És olyan jó néha álmodni, hogy megint ott vagyok. Jó, hogy van egy hely, ahova álmaimban hazajárhatok. Innen, a távolból, „Gömörországból”, a Felvidék szívéből, álmodom, és emlékezek arra, hogy ott, a Duna partján áll az én régi iskolám, a Jókai, mely azóta is hazavár.”

Iskolaigazgató, pedagógus, szaktanácsadó, közoktatási szakértő, családanya egy személyben. Emellett diák is a Károli Gáspár Református Egyetemen. Hogy tud ennyi mindent összeegyeztetni, illetve miből merít energiát?

Lehet, hogy nehéz elhinni, de önbizalomhiányos kamasz voltam, kudarc-kerülő típus, aki emellett még maximalista is. Kezdetben nagy volt bennem a bizonyítási vágy, mondhatni „munkamániás” voltam. Most azt mondom, hogy a siker folyamatában vagyunk. Soha nem jelentheti ki egy ember sem, hogy tökéletes, tökéletesen végzi a dolgát, mert egyszerűen ilyen nincs, másrészt ezzel a felfogással képtelen a fejlődésre. Szerencsére olyan visszajelzéseket kapok, melyek megerősítenek abban, hogy jó helyen vagyok. Ami tőlem tellett, szívvel-leléssel megtettem, és ezentúl is meg fogom tenni, amíg bírom erővel. Rengeteg (élet)tapasztalatot szereztem az elmúlt években, úgy, mint a teher alatt növező pálma. De a problémák azért vannak, hogy megoldjuk őket és okuljunk belőlük. Elsősorban családanya, háziasszony vagyok, hivatásom pedig az iskolavezetéssel együtt a nevelés és a tanítás. Bár ez utóbbi két tevékenység több időmet kitölti. Otthon természetesen nem vagyok igazgató. Sokszor a problémák otthon csapódtak le, nem volt könnyű megtartani az egyensúlyt. Fontos, hogy mindegyikünknek a helyén legyen a lelke, és egészséges családban tudjunk élni. A fiam az első az életemben, számomra az a legfontosabb, hogy ő boldog és kiegyensúlyozott legyen. A családom és kedves háziállataink, „akik” nálunk szintén családtagok, nagyon sok energiát adnak. Persze sokszor elfáradok, de aztán látok egy felém mosolygó fiatalembert, egy hálás szülő, egy elégedett kollégát. Mindez újra feltölt, mivel pozitív végösszegű játszmát játszom, azaz igyekszem a fent már említett erényekből minél többet adni másoknak, így annál több marad nekem is belőlük. A legnagyobb dicséret számomra az életben az volt, amikor egy 20 évvel idősebb kollégám azt mondta: bölcs vagyok. Én nem hiszem azt, hogy nálam van a „bölcsék köve”, viszont folyamatosan keresem. (se)

1956-os események Komáromban

Az 1956. október 23-i események híre valószínűleg rádión keresztül jutott el a komáromiakhoz, akik nem maradtak tétlenek. Az első tüntetésre október 26-án, a délelőtti órákban került sor. A szervezők neve nem marad fenn, annyit tudni, hogy munkás ruhás személyek keresték fel Németh Lászlót, a Jókai Mór Gimnázium igazgatóját, hogy engedélyezze a diákok csatlakozását a tüntetéshez. Németh ezt először elutasította, ám később hozzájárult, hogy a gimnázium tanulói tanáraik felügyelete mellett kivonuljanak.

A vonuló diákokhoz felmentek is csatlakoztak, hiszen a város üzemeiben már a délelőtti órákban akadozott vagy leállt a munka. A tüntetők Kossuthnótákat énekelve, nemzetiszínű zászlókat lengetve a Lenfónó gyárhoz vonultak, ahol arra buzdították a dolgozókat, hogy csatlakozzanak a tüntetéshez. Ezt követően leszerelték a gyár faláról a vörös csillagot. Az emberek, a diákok kivételével, a Jókai térre vonultak, hogy ledöntsék a szovjet hősi emlékművet (ez a mai Tengerészeti emlékmű helyén állt).

A tüntetőknek csak a csillagot és a felső köveket sikerült ledönteniük, ám később ismeretlenek lerombolták az egész emlékművet. A következő állomás

a Frigyes-laktanya volt, ahol Mohácsy Gyula felszólította a honvédséget, hogy csatlakozzon hozzájuk. Az események hatására Komáromban is összedőlt a kommunista hatalom, a hetekkel ezelőtt még rettegett ÁVH komáromi képviselője, Savanyú István főhadnagy bújkálni kényszerült. A tüntetés a Városháza előtt ért véget, ahol megkoszorúzták az I. világháborús emlékművet. A délutáni órákban a Városházán mintegy 20 férfi gyűlt össze, megválasztották maguk közül az ideiglenes bizottságot. Elnöke Mohácsy Gyula lett. Másnap, október 27-én a város üzemeiben Munkás- és katonatanácsot alakítottak. A tanács elnöke Czidlina Béla lett, alelnöke Keszegh Zoltán, titkára Erdélyi László.

A járási rendőrség épületében rendezkedtek be és november 4-ig minden nap ülészttek. Egy lapot is kiadtak Szabad Komárom címmel. Duliskovich Sándor feladata a Nemzetőrség megszervezése volt. A Lenfónó gyárban is megalkult a munkástanács, mely leváltotta vagy alacsonyabb munkakörbe helyezte a kommunistákat. Az átalakulás a Városházát sem kerülhette el. Felmentették állásából például Németh Lászlót, a Jókai Gimnázium igazgatóját.

A forradalom komáromi vezetői november első napja-

iban megpróbálták felvenni a kapcsolatot a győri és a tatabányai tanácsokkal. A Szovjetunió brutális fellépése helyi szinten is döbbenetet keltett. A november 4-e utáni eseményekről Komáromban nagyon keveset tudunk. Annyi bizonyos, hogy november 4-én a Czidlina Béla vezette Munkás- és katona tanács felfüggesztette működését és az üzemek munkástanácsaiba vonta össze erőit.

November közepén és december elején a komáromi Lenfónó gyárban a szovjet csapatokat és Kádárt gúnyoló röpiratok jelentek meg a dolgozók asztalain. Horváth László és Duliskovich Sándor december 10-én részt vettek Dorogon a Dunántúli Munkás Tanács ülésén és csatlakoztak az itt elhatározott 48 órás sztrájk meghirdetéséhez. Ekkorra érezhetően szétváltak a vezetők útjai. Erdélyi László például annyira nem értett egyet a sztrájjal, hogy a két nap alatt végig dolgozott.

A Lenfónó Munkás Tanácsának gyűlésén Keszegh Zoltán szintén a sztrájk ellen szólalt fel. Horváth László és Vizer Béla érvei miatt azonban a gyár dolgozóinak többsége megtartotta a 48 órás munkabeszüntetést.

Bódy Irén hagyatéka

Szeptember 13-án a Kisgalériában nyílt meg Bódy Irén Munkácsy-díjas textilművész (1929-2011) emlékkiállítás. A tárlat október 31-ig, keddtől vasárnapig, 10.00 és 16.00 óra között előzetes bejelentéssel látogatható. A megnyitón Bódy Irén rokona és tanítványa, a szintén Munkácsy-díjas gobelinszövő Kecskés Ágnes mellett megjelent dr. Molnár Attila polgármester és a városvezetés több tagja is.

„A sors kegye, hogy az ez évben a Mesterségek Ünnepén kiemelt régi mesterségek kézműves szakág egyik jelentős mesterségének, a képfestésnek az eszközei kerültek Komáromba Bódy Irén hagyatéka kapcsán. Városunkban nagy tisztelet övezi a helyi népi mesterségeket, köszönhetően Kecskés László egykori helytörténész múzeumigazgató gyűjtőmunkájának és az ő útját járó családjá és az őket követő lelkes lokálpatrióta helyi lakosok megtartó tevékenységének. Ebben a munkában a Klapka György Múzeum és a KEM Népművészeti Egyesület jól együttműködik. Ezt bizonyítja a kétévénként megrendezésre kerülő – a komáromi mesterségeket sorra vevő – Értékmentő Konferenciák sora” – mondta a megnyitón Nyikusz Anna textiles népi iparművész.

Bódy Irén festői világának tárgya a képfestés. Mintegy beemelte művészeti világába a képfestést, mely a népművészet és a művészet határán mozgó mesterség. A képfestő nyomódúccokat elemként, motívumként, talán sajátos ready-madejeként kezelte és folyamatosan építkezett belőlük. A geometrikus, növényi vagy állatformákat ábrázoló dúccok segítségével először verdürrt készített. Szép iparművészeti munkák kerültek ki keze alól (függönyök, abroszok, ruhák, kötények, naptárak), majd megszületett legjelesebb alkotása a Képfestő paradicsom című, amely a bibliai Ádám és Éva történetét dúccokkal ábrázolta. Híresek pávák kárpitjai, nyárfás függönyei, amelyekre ecsettel vitte föl a levél imitációját. 3x3 méteres anyagra a dúccokat úgy nyomta, hogy azok tökéletesen kapcsolódjanak egymáshoz. A textilművész otthon nyomta ezeket a textileket. Gyűjtötte a régi dúccokat, s a többi, részleges dúccal együtt képet épített. Munkásságáért 1970-ben Munkácsy-, 1976-ban SZOT-, 1988-ban Erdemes Művész-díjjal tüntették ki. 1984-ben és 1992-ben a svájci Rózsa Anna Alapítvány díját nyerte el. 1994-ben a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjává választották. 2011-ben elszólította a sors közülünk, de tágabb családjá gondoskodott arról, hogy szellemi hagyatéka és tárgyi eszközei jó célt szolgáljanak. (se)

Értéket képvisel a Délibáb Színház

Szeptember 23-án a Délibáb Színház legsikeresebb darabjait tekinthették meg az érdeklődők a Jókai moziban. A társulat ismét színre vitte a *Pimpalin köpönyege*, a *Kiutálás*, a *Magyar mesék*, a *Cvikkedli* valamint az *Ali Khodzsa és a bölcs kisfiú történetének* legemlékezetesebb jeleneteit. A karitatív célú ingyenes előadás bevételeit az Magyar Máltai Szeretetszolgálat Komáromi Csoportja részére ajánlották fel.

– Nincs különösebb apropója a mai napnak, igazából elérkeztünk egy fordulóponthoz, hogy megmutassuk mit is hoztunk létre. Nem jubilálunk, hiszen a Délibáb 2003-tól, tehát 9 éve működik. Bár a kilenc azért egy meghatározó mesebeli szám. Igazából az a célunk, hogy szembesítsük magunkat mindazzal, amit elértünk. A mai nap meghívást kaptak mindazok, akikkel az elmúlt 9 évben szoros kapcsolatunk alakult ki, illetve, akik segítettek a munkánkat. Itt voltak az UDU People együttes tagjai, a Zsebsün, és az Egressy Béni Zeneiskola ének- és a tánckara. A vezérfonalat azok a darabok alkotják, amelyek az elmúlt években arany minősítést kaptak. Ezek egyike sem egyszerű, könnyen emészthető gyermekdarab. Mindnek komoly mondanivalója van, a társadalmi problémákkal foglalkozik, például a magyarságtudat megőrzésével, a kiközösítéssel vagy épp a globalizációval – nyilatkozta a Délibáb Színház művészeti vezetője, Mikolasek Zsófia.

Dr. Kreft-Horváth Loránd alpolgármester gyermekei szinte kezdetektől fogva tagjai a Délibáb Színháznak. Szülőként és városvezetőként is pozitívan nyilatkozott a Délibáb működéséről. – Majdnem egy évtizede annak, hogy Hajnal Dóra és Kántor Krisztina elindította ezt a kezdeményezést. A mai nap bebizonyította, hogy beérett a sokéves munka. A Délibáb Színház minden tekintetben értéket képvisel, nem hiába kaptak polgármesteri elismerést. A város jövőjét építik ezek a fiatalok, és Komárom hírnevét öregbítik nemcsak hazánkban, de a határon túl is. Szülőként is látom, hogy a gyerekeknek az iskolában is pluszt jelent a szereplés. Bátrabban kiállnak, szépen beszélnek, ápolják anyanyelvüket, ráadásul a szabadidejüket is hasznosan töltik el – tudtuk meg az alpolgármestertől.

A társulat berkeiben a legsikeresebb darabok bemutatásával nem véget az ünneplés. Karácsonyra egy élőzenés darabbal készülnek, és folyamatban van a Szentivánéji álom színpadra állítása is. (se)

Sosem volt üres a pódium...

Október elseje a zene világnapja. A zeneiskola színes és változatos programokkal ünnepelt. Az eseményen bárki előtt nyitva állt az intézmény kapuja, nemcsak a növendékeket és családtagjaikat várták, hanem a zenekedvelő közönséget is.

Az esemény fénypontját a Hozák Adrienn megbízott igazgató ötlete alapján szervezett *Generációk a pódiumon* elnevezésű koncert adta, amelynek alkalmával egy tucat család mutatta meg zenei tehetségét. Nem ritkán három generáció játszott a színpadon, amely igazán bensőséges hangulatot kölcsönzött az eseménynek. A fellépők mindegyike díszoklevelet kapott. (se)

A tűz jó szolgálja, de rossz úr

A komáromi tűzoltóság története címmel szeptember 14-én időszakos kiállítás nyílt a Klapka György Múzeumban. A megnyitón jelen volt dr. Molnár Attila polgármester, Czomba Péter tűzoltó ezredes, a Komárom-Esztergom Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatója és Turi Bálint alpolgármester.

A tárlat régi dokumentumok, fényképek és tárgyak alapján mutatja be a komáromi tűzoltóság elmúlt 140 évét. A nem mindennapi relikviákat a helyi tűzoltó családok és a komáromi tűzoltóság ajánlotta fel.

- Nagy örömmel vettem bele magam ismét a kutatómunkába. Célom, hogy a város történelmét minél jobban feltérképezzem. Tavaly nagy sikert aratott a vám- és pénzügyőrség történetét bemutató kiállítás. Ezen felbuzdulva idén a tűzoltó családokhoz jutattunk el egy kérdőívet, amelynek hála most közel 70 tűzoltósorsort sikerült bemutatnunk. Rengeteg munkát fektettünk a kiállításba Számadó Emesével és Bilkó Istvánnal együtt. Szőnyben pedig Márkiné Tárnok Eszter segítségével sikerült nagyon sok anyagot gyűjtenünk - tudtuk meg Turi Zsolt helytörténésztől.

A kiállítás alapanyagául Bilkó Istvánnak - mindenki Pista bácsijának a város tűzvédelmét feldolgozó könyve szolgált. A nyugalmazott tűzoltó százados elmondta: nagyapjától két dolgot örökölt a keresztnevét és a hivatását.

- Nagyapám is tűzoltással foglalkozott, falusi körülmények között. Az ő biztatására elvégeztem egy tanfolyamot, majd beálltam közéjük. Hamarosan hivatásos tűzoltó lettem. Sokat foglalkoztam a tűzoltóság kialakulásának történetével, levéltárakban, könyvtárakban kutattam. Nyomatásban meg is jelent a Komárom tűzoltóságának és tűzvédelmének története című könyvem, majd megírtam Gúta tűzvédelmének történetét is - mondta Bilkó István. Pista bácsi azt is elmesélte, hogy a komáromi tűzoltóság kezdetben tornaegyletként működött. Az egyesület oszlopos tagja, Vörös Benő, aki maga a debreceni tűzoltók közt nőtt fel, szorgalmazta a tűzoltóság létrehozását. Erre nagy szükség is volt, hiszen a 19. században rengeteg tüzeset történt. A tárlatot Czomba Péter, a Komárom-Esztergom Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatója nyitotta meg.

A Klapka György Múzeum időszakos kiállítását november 30-ig látogathatják az érdeklődők.

Mesterségek dicsérete

A kulturális örökség napjai alkalmából ismét a hagyományos mesterségekkel ismerkedhettünk meg a szőnyi Petőfi Sándor Művelődési Ház udvarán. Fafaragók, kézművesek, keramikusok, csipkeverők lepték el a helyszínt, hogy az érdeklődőknek megmutassák szakmájuk csínját-bínját. A bátrabbak pedig ki is próbálhatták az ellesett fortélyokat. Az eseményen dr. Molnár Attila polgármester mellett a városvezetés több tagja is részt vett.

A gobelinkészítéssel Bánné Békási Erzsébet ismertette meg az embereket. Kiállításra egy héttel korábban, a szőnyi szüreti falunapon nyílt meg. A kézműves művész főleg nőalakokat, virágokat és vallási témájú képeket készít.

- A legnagyobb alkotásomnak Az utolsó vacsora kivarrását tartom, mert nagyon nehéz volt elkészíteni, és több mint egy évig dolgoztam rajta. Korábban is érdekelt a kézimunka, de a gobelinezéssel 10 évvel ezelőtt ismerkedtem meg. Sok türelem és szabadidő kell egy-egy kép elkészítéséhez. Tagja vagyok a Duna Népdalkörnek, így a kettőt össze is kapcsolom. Gobelinkészítés közben ugyanis gyakorolom a dalokat. Kezdetben főleg a magam örömeire készítettem a képeket és a párnákat, aztán a szűkebb és a tágabb családi, baráti körnek. Ma pedig már megrendeléseim is vannak - mondta Bánné Békási Erzsébet.

A faragás rejtelseibe pedig Incze Kálmán avatta be az érdeklődőket. - Mostanában főleg ivócsanakokat készítek, amelyekkel a csodás madárvilágot formázom meg. Készítettem kocsagot és gémet is. Főleg körtefával dolgozom, mert könnyen faragható, ugyanakkor kemény és vízálló. Sajnos ezek a tárgyak mindennapi használatra ritkán alkalmasak, főleg díszként szolgálnak - tudtuk meg a faragótól. Ezenkívül ki lehetett próbálni a babakészítést, a csuhéfonást vagy a gyöngyfűzést. A folklórműsort a Duna Népdalkör és a Garabonciás Néptáncgyűttes szolgáltatta. (se)

Szólo szólo, mosolygós alma

A népmese napját első ízben 2005. szeptember 30-án rendezték meg, Benedek Elek születésnapja alkalmából. E jeles napon Komárom koppánymonostori városrészében is volt népmese napja. A rendezvényt Hamrák Zsófia tanácsnokasszony, valamint a Komáromi Kulturális, Sport és Szabadidő Nonprofit Kft. kulturális szervezője, Horváth Krisztina nyitotta meg. A városból több száz óvodás és kisiskolás nézte meg Füzi Rozi interaktív mesejátékát, a Benedek Elek által írt Szólo szólo, mosolygós alma, csengő barack című magyar népmesét. (se)

Rendhagyó nap a ligetben

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Komáromi Csoportja és a Fogyatékosok Nappali Intézménye szeptember 22-én Rendhagyó napot tartott. A sport révén az egészséges és a fogyatékkal élő emberek kerültek közelebb egymáshoz.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Komáromi Csoportja ötödik alkalommal szervezte meg azt a nem mindennapi programot, amelyre többek között Bakony-szombathelyről, Győrből, Nyergesújfaluból és Tataról is érkeztek résztvevők.

- Közel 120-130 ember jött el, közülük 85-en sportolnak is. Hat különböző sportágban próbálhatják ki magukat. A Rendhagyó napot nagy izgalom előzte meg. A fogyatékkal élő embereknek szükségük van a sikerélményekre, ők ezért keményen megdolgoznak. Folyamatosan gyakorolnak, fejlesztik magukat, hogy megmutassák, mit tudnak. Nekünk pedig nagy öröm, hogy látjuk a boldogságot az arcukon. Elérzékenyülünk, hiszen olyan könnyű örömet szerezni azoknak, akiknek ilyen nehéz az élethelyzetük. Ha rövid időre is, de megfelelhetnek a mindennapi gondjaikról. Úgy gondolom, hogy a Rendhagyó nap 5 év alatt szépen kinötte magát, köszönhető ez a sok önkéntesnek is, akik nagy szerepet vállalnak abban, hogy ez megvalósulhat - mondta el a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Komáromi Csoportjának vezetője, Fejérné Zsitvay Kinga.

A Rendhagyó nap mint mindig a Czibor Zoltán emlékének szentelt Paraolimpiával kezdődött, ahol kosárlabdában, pingpongból, futásban és egyéb sportágokban mérhették össze tudásukat a fogyatékkal élők. A Jókai Mór Gimnáziumban tartott megnyitón részt vett dr. Krefthorváth Loránd alpolgármester, Horváth Gyula és

Hamrák Zsófia tanácsnokok és Molnárné dr. Taár Izabella jegyző is. Az alpolgármester köszöntötte a résztvevőket, kiemelte a közös sportolás / versenyzés jelnetőségét, és a rendezvényt támogató önkéntes munka nélkülözhetetlenségét, egyben köszönetet mondott a MMSzSz komáromi vezetőjének - Dr. Fejér Gyulánénak és munkatársainak a kiváló szervezéséért

- A hasonló jellegű megyei rendezvényeken gyakran részt veszünk, de örömmel vettük ezt a meghívást, hiszen így egy új kapcsolat jött létre. A fiatalok értékelik a versenyeket, ugyanúgy készülnek rá. Ilyenkor találkozhatnak a régi ismerőseikkel, de új barátságok is szövődnek - vélekedett az MMSZ programjáról a Tatai Szociális Alapellátó Intézmény Fogyatékos Nappali Intézményének munkatársa, Blaschek Csilla. A fiatalok is nagyon pozitívan vélekedtek a Rendhagyó napról. - Kipróbáltam magam pingpongból és kosárlabdában. A pingpong nagyon tetszett,

mert fürgének kell hozzá. Úgy látom, hogy a többiek is jól érzik magukat - mondta Krivas Zoltán.

- Fontos, hogy elismerjenek bennünket. A kerekesszékekben ülők élete nem különbözik más emberek életétől. Persze vannak az életben olyan helyzetek, amitlyeneket mi nehezebben oldunk meg. Ilyen például a buszon való közlekedés - tudtuk meg Oláh Anikótól A hivatalos eredményhirdetés után a díjakat Horváth Gyula sporttanácsnok adta át, majd szórakoztató programokkal és a REX Komáromi Állat-

védő Egyesület gazdikereső napjával folytatódott a délután. A Jókai liget színpadán a Délibáb Színház, a Mingyá és a Zsebszün együttes, a Magyarrock Dalszínház, Kósa Nelli és a László testvérek váltották egymást. A rendezvény sztárvendége MC DC, azaz Veres Robi volt, aki maga is átérzi a fogyatékkal élők helyzetét, hiszen ő maga is mozgássérült.

- A Csillag születik-ben megmutattam, hogy nem a betegséggemmel kell foglalkozni, hanem azzal, amire tehetésem van. Engem nem érdekel, hogy mozgássérült vagyok, ebből is próbálok kivenni a lehető legtöbbet. Soha nem szabad feladni vagy beletörödni a sorsunkba, hanem küzdenünk kell, hogy jobb legyen - fogalmazott MC DC. Veres Robi azt is hozzátette, szükség van az effajta rendezvényekre, melyeken nagyon szívesen vállal fellépést is. (se)

A magyar diáksport napja a Petőfiben

Szeptember 21-én országsszerte sok iskola csatlakozott a magyar diáksport nap programjához, közöttük a Petőfi Sándor Általános Iskola is. Délelőtt az iskola közel 300 tanulója futotta le a 2012 métert. Délután a szülőket is invitálták közös sportolásra.

Az iskola udvarán lehetett kosárra dobni, kapura rúgni, floorballozni, zsákban futni, célba dobni, vagy épp távot ugrani, az aulában asztalitenisz és Czibor-tótó, míg a tornateremben hullahoppozás, ugrálókötélvezés és szertorna várta a résztvevőket. A nap délutánján a Szabadság téren kerékpáros ügyességi verseny zajlott.

Ismét egy új világbajnokot avattunk

Szeptember 17. és 22. között a bártfai (Szlovákia) sportcsarnok adott otthont a Global Powerlifting Committee (GPC) erőemelő és fekvenyomó világbajnokságnak, ahol a fekvenyomó ruhában és anélkül szereplők (RAW) is próbára tehetik felkészültségüket.

■ Kiss László és Bán Lajos

A hatnapos erőpróba során több mint 26 ország mintegy 575 versenyzője lépett emelvényre.

A városi sportcsarnok tökéletes helyszínnek bizonyult, ahol minden adott volt egy jó hangulatú verseny megrendezéséhez. Az első és második versenynapon a női és férfi RAW (versenyruha nélküli) fekvenyomó versenyzők léptek színpadra, felvonultatva a sportág színe javát.

A harmadik napon a Komáromi Sportbarátok Köre Egyesületet két versenyző képviselte RAW erőemelésben. A 110 kg-os Masters I. kategóriában Kiss László 685 kg-os összetett eredményével világbajnoki címet szerzett. Eredményei: guggolás 260 kg, fekvenyomás 150 kg felhúzás 275 kg.

Ugyancsak 110 kg-os Open (felnőtt) kategóriában Bán Lajosnak 630 kg-os összetett eredményével világbajnoki harmadik helyezést sikerült megszereznie. Eredményei: guggolás 230 kg fekvenyomás 150 kg felhúzás 250 kg.

Összességében egy nagyon jó hangulatú, jól megszervezett, színvonalas versenyen vettek részt, ahol sikerült nagyon jól helytállni a komáromi sportegyesületnek, és eddigi fennállásuk egyik legjobb eredményét elérni.

Remélik ez a sikersorozat a jövőben sem törik meg, és még több versenyzővel még eredményesebben tudnak szerepelni mind a hazai mind a nemzetközi versenyeken.

Sidi összetettben simán győzött

Sidi Péter óriási, 26.5 körös előnnyel nyerte meg a puskások és pisztolyosok 25 és 50 méteres országos bajnokságán a kisöbű szabadpuska 3x40 lövéses számát.

A magyar szövetség honlapja szerint a budapesti viadalon a szám világ- és Európa-bajnoki címvédője, olimpiai hatodikja 1169 kört ért el az alapversenyben, majd a fináléban 101.2 kört lőtt, így 1270.2 körös eredménnyel lett magyar bajnok.

Sidi korábban ugyanitt második lett a férfi kisöbű szabadpuska fekvő számában. A komáromi lövőt Iványi László győzte le, aki 592 körös alaperedményt ért el, a döntőt pedig 101.1 körrel zárta. A 693.1 körös összteljesítmény biztos győzelmet ért ezúttal, Sidi ugyanis 689.8 kört lőtt, azaz több mint három körrel maradt el tőle.

Helpdesk Hungary

Tanácsadó és Szolgáltató Kft.

- Munkaügy

- Munkavédelem

- Tűzvédelem

ÜGYFÉLSZOLGÁLATI IRODA:

2890 TATA, ADY E. ÚT 17

(ESZTERNÁZY UDVAR)

TEL/FAX.: 34/425-284

MOBIL: 20/463-1210, 20/448-5316

EMAIL:

HELPDESK@HUNGARY.HU

WEB: WWW.HUNGARY.HU

Ontják a gólokat az Öregfiúk!

Az FC Brigetio öregfiúk csapata a Fejér Megyei Labdarúgó Szövetség által kiírt bajnokság északi csoportjában vitézkedik. A csapat alakulásáról, céljairól Füzi Gábor sportszervező számol be.

Évek óta érelődött bennem a gondolat, hogy az egykori KFC-s, Olajmunkás és egyéb kispályás csapatok öregfiúk labdarúgóit összefogjam, s szabadidős keretek között, de versenyszerűen elindítsam őket egy bajnokságban. Ennek az ideje idén júliusban jött el. Meghirdettem egy toborzót, melynek eredményeképp összeállt a csapat magja, és augusztus 1-től, heti egy edzéssel megkezdte a csapat az MLSZ öregfiúk bajnokságra történő felkészülést. Titkon abban bíztam, hogy a kezdeti nehézségek után lavinaszerűen megindul majd a játékosáradat, s ez szerencsére így is történt. Két hónap alatt 30 igazolt játékosal büszkélkedhetünk, s ez a szám hétről hétre 1-1 játékosal nő! Itt

ragadnám meg az alkalmat, hogy további játékosokat toborozzak, ugyanis számunkra a lényeg a jó közösség kialakítása! Továbbra is nagy szeretettel várunk minden 34. életévét betöltő komáromi labdarúgót, aki érez magában annyit, hogy szervezett keretek között versenyszerűen futballozzon. Az FC Brigetio a 14 csapatos északi csoportba került, ahol többnyire Fejér és Pest megyei csapatokkal játszik, így joggal vetődik fel a kérdés, mindez hogyan finanszírozható. Az FC Brigetio költségvetését szinte teljes mértékben a játékosok dobják össze, de az MLSZ 90%-os költségcsökkentő támogatása is nagyban hozzájárul a sikeres működéshez. Ebben a bajnokságban elsősorban a játék örömeért játszanak a

csapatok, melynek végén a házigazda megvendégeli az ellenfelet sörrrel, üdítővel, zsíros kenyérral, s fehér asztal mellett jóízűen elbeszélgetnek. Magán a mérkőzésen 18 játékos szerepeltethető, korlátlan cserelehetőséggel. Ez azért is jó, mert komplett taktikát lehet kidolgozni rá. A mérkőzés komolyságát jelzi még az is, hogy 1 játékvezető és 2 asszisztens működik közre, s az MLSZ adatbankjában minden mérkőzés eredménye azonnal megjelenik.

A csapat a célját már most elérte, hiszen a jelenlegi 30 fős kerethez a tél folyamán és tavasszal újabb egykori bajnokok (KFC ifi NB.II., NB.III.) „érnek” be, így növelve 10-15 fővel a tagság létszámát. A távlati cél, pedig mi más lehetne, mind az egészséges életmód, a rendszeres testmozgás kialakítása, a futball szeretete és a jó közösségi élet megteremtése.

A hazai mérkőzéseket - szombatonként - a Czibor Zoltán Sporttelepen játssza a csapat, ahová természetesen, várunk minden lelkes szurkolót, hisz a belépés ingyenes és büfé is üzemel! A kilátogató közönség azon felül, hogy egy-egy jó mérkőzésen szurkolhat, újra láthat olyan labdarúgókat játszani, mint Dupcsik Gyuri, Jankóczi Józsi, Bedecs Tomi, Szajkó Sanyi, Lengyel Feri és még hosszan sorolhatnám. Hajrá FC Brigetio!

fg

Éjszaka sem álltak le a futók

Szeptember 28-án, pénteken reggel 6 órakor indult el a Spartathlon nevet viselő futóverseny Komáromban, és egészen szombaton délig tartott.

A korábbi években Szőnyi Ferenc ultratriatlonista benevezett az Athén és Spárta közötti futóversenyre Görögországban. Akkor a Komáromi Európa Futó Egyesület szervezett egy megmérettetést, amelynek lényege az volt, hogy a komáromiak futással biztassák a sportolót a minél jobb teljesítmény elérésére. Bajnokunk idén nem indult a görögországi versenyen, Komáromban azonban starthoz állt. Ugyan nem az eredeti 246 kilométert, hanem a jelképes 2

kilométert teljesítette, ahogy mindenki, aki részt vett a komáromi eseményen.

- Az első évben körülbelül háromszázan futottak. Idén mintegy 800 embert várunk. Nagyon sokan jöttek el a helyi iskolákból. Ezúton is szeretném megköszönni a testnevelő kollégák segítségét. Fontos a sportos nevelés, amit nem lehet elég korán elkezdeni. A délután folyamán a diákok mellé sok felnőtt is csatlakozott - mondta Dombay Gábor.

Mivel a verseny másfél napos volt, így éjszaka sem álltak le a futók. A KEFE tagjai közül valaki mindig futott, így aztán hozzájuk bátran lehetett csatlakozni még a hajnali órákban is. A Spartathlon addig zajlott, míg Spártában célba nem ért az első magyar induló. A görögországi helyszínen a legjobb időeredményt tavaly Lubics Szilvia érte el, ő idén bronzéremmel tért haza.

se

Mesélő képeslapok: Az Erzsébet híd

Sorozatunkban a város jelképének számító, a Dunán átívelő 120 éves Erzsébet hidat mutatjuk be. A komáromi vashidat I. Ferencz József ausztriai császár és Magyarország apostoli királyának beleegyezésével feleségéről, Erzsébet királynéről nevezték el.

A híd tervezője Feketeházy János, a neves okleveles mérnök volt, megépítője Gregersen György és fiai vállalkozó cég, építésvezető Breitenbach Károly. A vasszerkezetet a Magyar Királyi Államvasúti Gépgyár gyártotta le és a helyszínen állították össze, építésvezető Stranc Emil volt. Az építés 1891 júniusa és 1892 szeptembere között zajlott. A híd szerkezeti hossza 414 méter, az acélszerkezet súlya 2225 tonna, építési költsége 1.165.000.- Ft. Az acélszerkezetű híd négy különálló kéttámaszú, parabolikus ívű rácsos szegecselt szerkezet. Építésének körülményeiről a Komárom megyei Közlöny 1891. július 1-jei számából idézünk, Alapy Gyula személyes élményei alapján:

„A hídépítésnél szerényen és szakadatlanul folyik éjjel-nappal a munka. A munkások létszáma meghaladja a 300 főt. Ezek egy része iparos, egy része pedig napszámos. A Duna medrének feneké alatt 6 méterrel lévő, 18–20 m hosszú, kovácsoltvas, alap nélküli keszonszerkezetben ásták ki a hídpillérek alapja számára a földet. Ezt a munkaszekrényt, roppant terhével a boltív alá nyomott levegő tartja fenn és szorítja ki belőle a vizet. Ha a gőzgép működése megtagadná a szolgálatot, úgy akkor az egész kazán megletnék vízzel.”

A hídépítést megelőzően a Dunán át a közlekedést Komárom és Újszóny között

kompjárat biztosította. A hídépítés tartama alatt a kompjárat helyett hajóhidat kellett építeni. A híd megnyitása után a hajóhidat 1892. szeptember 2-án szétbontották.

Idézzük most fel, hogy az átadás előtt, 1892. augusztus 27-én megjelenő Komáromi Lapok 35. száma mit ír az elkészült hídról:

„Mikor apáink a túlsó parttal az úgynevezett röpkülő hídon közlekedtek; mikor vágyainknak netovábbját egy hajóhid képezte, még álomnak is merész lett volna ilyen impozáns alkotmányra gondolni, mely most már teljesen befejezve ott emelkedik büszke pompájában a nyugodtan hömpölygő habok fölött. Aki csak látja állandó hidunkat, a modern technika legszebb alkotásai közé sorozza és a kivitel szépsége tekintetében határozottan a pozsonyi fölé emeli. Ennek a gyönyörű alkotásnak egyelőre csak örvendeni tudunk, s távolról sem gondolunk az áldozatra, melyet létesítése érdekében hoznunk kellett: de meghoztuk azzal a tudattal, hogy városunk óhajtott fölvirágzásának útját nyitottunk vele, s az utókor elismeréssel fog adózni e nagy hordejerű tényért az elődök emlékének.”

Az átadás napján 1892. szeptember 1-jén 15 órakor összeült a rendkívüli városi közgyűlés, melyen Kacz Lajos tanácsnok előterjesztette a híd megnyitására és a vámtarifára vonatkozó miniszteri rendeletet. Este 19 órakor bankett volt özv. Fábriánné Nádor

utcai éttermében sok tósztal. Éjfél előtt a bankett résztvevői a város közönségével együtt az új hídhöz vonultak, ahol a kereskedelmi miniszter nevében Zsedényi Gyula főmérnök pontosan éjjelkor a hidat megnyitottnak nyilvánította. Ezután Tuba János országgyűlési képviselő mondott a híd jelentőségét méltató beszédet, majd az ünneplő közönség görögtűz fényénél, a Lakatos Frédi cigányzenekara húzta Rákóczi induló dallamára elindult a híd közepe felé, ahol találkozott a szintén zeneszóval érkező újszónyiekkal. A találkozás után az újszónyi hídfőhöz vonultak, ahol

a közösségi előljáróság nevében Horváth András üdvözölte a megye alispánját és a város polgármesterét. Az üdvözlésre Szombathelyi alispán válaszolt, kiemelve a híd fontosságát a város és a megye életében. A hídavató ünnepséget a komáromi és az újszónyi cigányzenekar Rákóczi – indulója zárta.

1909-ben a vasszerkezetét újramázolták, 1914-ben a kocsipálya faszerkezetét aszfalttal burkolt új vasbeton pályaszerkezetre cserélték.

1945 márciusában a német hadsereg a hidat felrobbantotta, a két középső nyílás a vízbe zuhant, helyreállítására 1946-ban került sor. A híd megépítése óta számtalan felújításon, festésen – mázoláson, javításon, kisebb szerkezeti változáson esett át, legutolsó felújítása 2005 telén kezdődött, melynek során a pilléreket kőszórással újították fel, és kicserélték a hőhatások kiegyenlítésére szolgáló elemeket. A lehetőségekhez mérten tíz-tíz centiméterrel szélesítették az útfeletet. Elvégezték a szigetelés és az aszfaltburkolat cseréjét, valamint a teljes közvilágítási hálózat átépítését, új acél járdakonzolokat építettek.

tzs

Sütőtöklevés

HOZZÁVALÓK

- 1 db sütőtök
- 2 db sárgarépa
- 2 ek olívaolaj
- 1 fej vöröshagyma
- 1 csipet só
- 1 csipet bors
- 1 csipet vegeta
- 2 ek liszt
- 1 liter víz
- 1 szelet pirítós
- 2 ek pirított fenyőmag

ELKÉSZÍTÉS

A sütőtököt meghámozzuk, eltávolítjuk a magokat, majd felkockázzuk. A sárgarépával, hagymával ugyanezt tesszük. Az olajon megpirítjuk a hagymát, hozzáadjuk a répát és a lisztet is, és pár percig pirítjuk. Ezután öntsük fel a vízzel, adjuk hozzá a sütőtököt, majd forraljuk fel. Sóval, borssal, vegetával ízesíthetjük. Miután hozzáadtuk a fűszereket, a levest turmixoljuk össze, és főzzük még pár percig. Tejszínnel és metélőhagymával díszíthetjük, pirítóssal tálaljuk.

Vörösboros, kakukkfüves gombapörkölt

HOZZÁVALÓK

- 1 kg gomba
- 1 dl száraz vörösbor
- 1 nagy fej vagy két közepes fej vöröshagyma
- fél dl olaj
- 1 lapos evőkanál pirospaprika
- 1 evőkanál sűrített paradicsom
- 2 gerezd zúzott fokhagyma,
- só, frissen őrölt bors
- majoránna, csombor, kakukkfű, babérlevél

ELKÉSZÍTÉS

A gombát megtisztítjuk, a szárát és kalapját is 2 cm-es darabokra vágjuk. A vöröshagymát is megtisztítjuk, apróra vágjuk. Mély serpenyőben olajat melegítünk, és üvegesre pároljuk benne a hagymát. Megszórjuk pirospaprikával és félrehúzzuk. Beleforgatjuk a gombát és félrehúzzuk a lángtól. Vízzel és borral felöntjük, és visszatevünk a tűzhelyre. Hozzáadjuk a fűszereket, és belezúzzuk a fokhagymát. 15-20 perc alatt készre főzzük. Tésztával, rizzsel, knédlivel, vagy főtt burgonyával tálaljuk.

Október 23. 1956

Komáromban

- 16.30 Megemlékezés a Lengyár
utivarán lévő kopjafánál
Beszédet mond:
Csanyiné dr. Bertalan Judit
keresztanyagazdott
- 17.00 Baléktábla-avatás a
Komáromi Rendőrség
egykori bejáratánál
- 17.30 Köszönetadás az 1956-os
komáromi hőse, Ács Lajos
házánál (Béke Helyén)
- 18.00 Szertartás a Jézus Szíve
Templomban (Nagytemplom)